

missionen samt tage initiativ til nedlæggelse af de mange forvaltningskomiteer?»

Skriftlig begrundelse

Alene i 1994 vedtog EU's 424 komiteer ifølge B.T. den 12. januar 1996 4.679 retsakter. Nu må tiden være inde til at stoppe denne bureaukratiske kværn, der efterhånden udvider ved knopskydning med nye komiteer og nye bemyndigelser til Kommissionen.

Keld Albrechtsen (EL):

I strid med den danske grundlov flyttes den politiske magt i disse år væk fra de folkevalgte organer og over til bureaukraterne i Bruxelles. Der sker i stigende grad det, at ting, som burde afgøres i Folketinget, afgøres i et samarbejde mellem lobbyister, repræsentanter for ministerier og Kommissionen i Bruxelles.

Dagbladet Information har i en leder betegnet dette politiske system, som vi er på vej til at komme til at leve under, som et civiliseret diktatur – jeg ved ikke, hvorfor man bruger ordet civiliseret.

En metode til at begrænse dette bureaukratvælde kunne selvfølgelig være, at man nu begyndte at rydde op i alle de bemyndigelser, som Europa-Kommissionen efterhånden har fået, og få nedlagt de mange komiteer, der gennem de sidste 10 år er opstået ved knopskydning.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg kan selvfølgelig overhovedet ikke godkende den generelle fremstilling af arbejdet i EU, som hr. Keld Albrechtsen her gør sig til talsmand for; den kender vi fra vores almene debatter, og den vil jeg lade ligge.

Det, der er ærindet her, er jo spørgsmålet om Forvaltningskomiteen og forvaltningskomitéprocedurerne. Det er et spørgsmål, der vil blive diskuteret på regeringskonferencen i 1996. Det følger dels af den forståelse, der er opnået mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i december 1994, dels af en erklæring til Maastricht-Traktaten om, at man skal se på retsakternes hierarki.

Jeg er derfor i den lykkelige situation, at jeg kan sige til hr. Keld Albrechtsen, at det problem, der her rejses, i allerhøjeste grad vil være en del af det, som skal forhandles på regeringskonferencen.

Vi vil arbejde for en forenkling af disse regler, og vi vil arbejde for, at beslutningsprocedurerne og komitéprocedurerne undersøges med henblik på at sikre klare og effektive regler for udarbejdelsen og gennemførelsen af EU's retsakter.

Keld Albrechtsen (EL):

Det glæder mig overordentligt at høre, at regeringen har tænkt sig at rejse dette problem.

Jeg har gennemgået dagsordenen for ministerrådsmødet om det indre marked den 23. november sidste år. Alene på dette enkelte møde lå der forslag om nye bemyndigelser til Kommissionen og nye komitéprocedurer for et direktiv om trykbærende udstyr, et direktiv om to- og trehjulede køretøjer, et direktiv om statistiske oplysninger om turisme, et direktiv om aromastoffer, et direktiv om markedsføring af mineralvand, to levnedsmiddeldirektiver og et direktiv om fri bevægelighed for læger. For alle disse direktiver skulle Kommissionen have nye beføjelser og nye procedurer. Jeg håber, vi kan være enige om, at det er helt uoverskueligt og helt uacceptabelt, at denne knopskydning fortsætter på den måde.

I forlængelse af det, ministeren har oplyst om, at man altså vil tage spørgsmålet op på regeringskonferencen, vil jeg så spørge, om det betyder, at man vil stille forslag om, at den rådsafgørelse af 13. juli 1987, hvor man fastlagde retningslinjerne for beføjelser til Europa-Kommissionen, skal ophæves, og at man i stedet skal have en rådsafgørelse, der går ud på, at man nu begynder at afvikle alle disse indviklede, lukkede og uigennemskuelige komitéprocedurer.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det var et lidt polemisk svar, udenrigsministeren gav på spørgsmålet. Umiddelbart lød det selvfølgelig tilforladeligt, at det vil blive diskuteret. »Vi vil undersøge beslutningsprocedurerne og se på retsakterne«, var vist de ord, udenrigsministeren brugte. Men jeg kunne godt tænke mig at få at vide helt klart: Når man vil undersøge beslutningsprocedurerne og se på retsakterne, og når man vil tage disse forhold op og diskutere dem de steder, udenrigsministeren nævnte, hvad er så regeringens holdning, hvilket mål har regeringen så med de diskussioner, vil regeringen så arbejde for det, som spørgsmålet også er inde på: at få begrænset Kommissionens beføjelser til det absolut mindst mulige?